

การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดตะกล้า โดยวิธีสอนแบบ SQ3R กับวิธีสอนแบบปกติ

A Comparison of Reading Comprehension Ability on Thai
Language of the fourth grade students Through SQ3R Method and
Normal Teaching Method.

ภริตา ทาธร^{1*} และ ชันช์ชัย อธิเกียรติ²

¹สาขาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

²คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

*ผู้รับผิดชอบบทความ

Parita Thathon^{1*} and Khanchai Athikiat²

E-mail: Paritanay@gmail.com1, Khanchai2545@hotmail.com

¹Department of Education Teaching Thai, Faculty of Education,
Ramkhamhaeng University, Thailand.

²Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Thailand.

*Corresponding author.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R กับวิธีสอนแบบปกติ (2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนและหลังเรียน ด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R (3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนและหลังเรียน ด้วยวิธีสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดตะกล้า กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ห้องเรียน โดยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 จำนวน 36 คน เป็นกลุ่มทดลอง ที่จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 จำนวน 36 คน เป็นกลุ่มควบคุม ที่จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างโดยใช้การทดสอบค่า t test

ผลการวิจัยพบว่า (1) ความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (2) ความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (3) ความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ความสามารถในการอ่านจับใจความ; วิธีสอนแบบ SQ3R; วิธีสอนแบบปกติ

Abstract

The purposes of this research were (1) to compare Thai language reading comprehension ability of the fourth grade students between learning through SQ3R method and Normal method, (2) to compare the fourth grade students' Thai language reading comprehension ability before and after learning through SQ3R method, (3) to compare the fourth grade students' Thai language reading comprehension ability before and after learning through Normal method. The sample group used in this research is fourth grade students at Wat Ta-klam School Bangkok, the second semester, academic year 2561, were two group, In grade 4/3 were 34 students in the experimental group Which organized learning by SQ3R teaching method and grade 4/2 were 36 student in the control group Which organized learning by normal teaching methods. Statistics used in data analysis are mean, standard deviation. And compare differences using t test.

The research findings were as follows: (1) The fourth grade students' ability in Thai language reading comprehension that learning through SQ3R method was higher than Normal method at the .05 level of statistical significance. (2) The fourth grade students' posttest ability in Thai language reading comprehension that learning through SQ3R method after class was higher than before at the .05 level of statistical significance. (3) The fourth grade students' posttest ability in Thai language reading comprehension that learning through Normal method after class was higher than before at the .05 level of statistical significance.

Keywords: Reading comprehension ability; SQ3R Method; Normal Teaching Method

บทนำ

การอ่านเป็นปัจจัยสำคัญในการติดต่อสื่อสารของมนุษย์ ถ้าอ่านภาษาไทยได้ถูกต้อง ชัดเจน จะทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังที่ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2555, หน้า 83) ได้กล่าวถึงการอ่านว่า การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นอย่างหนึ่งในชีวิตเรา เพราะเราอาจหาได้ทั้งความรู้และความบันเทิงได้ทุกเมื่อจากการอ่าน ในการสอนอ่านนั้นทางโรงเรียนควรให้มีทั้งการอ่านในใจและอ่านออกเสียง

การจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาไทย มุ่งเน้นให้นักเรียนสื่อสารโดยใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องตามหลักภาษา แต่นักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดทักษะในการคิดวิเคราะห์ ไม่สามารถจับประเด็นเนื้อหาในการอ่านได้ เพราะไม่ชอบอ่านหนังสือ และได้รับการฝึกอ่านอย่างเป็นระบบ จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยสาระที่ 1 ต่ำกว่าเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดในปีการศึกษา 2561 ภาคเรียนที่ 1 พบว่า เมื่อวิเคราะห์คะแนนตามตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สาระที่ 1 การอ่านได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 48.52 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด คือคะแนนตัวชี้วัดต้องผ่านร้อยละ 60 ขึ้นไป เมื่อวิเคราะห์คะแนนตามตัวชี้วัด ในสาระที่ 1 การอ่าน พบว่า ตัวชี้วัด ท 1.1 ป.4/3-ป.4/7 นักเรียนได้คะแนนค่อนข้างต่ำ ซึ่งเกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านจับใจความ ซึ่งการเรียนในชั้นเรียนนั้น นักเรียนบางคนอ่านหนังสือได้แต่ยังไม่เข้าใจเรื่องราวที่อ่าน เมื่อครูทดสอบความรู้จากการอ่านนักเรียนจึงไม่สามารถตอบคำถามจากการอ่านและไม่สามารถสรุปหรือจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ สะท้อนให้เห็นว่านักเรียนยังขาดทักษะในการอ่านจับใจความ เป็นปัญหาที่ครูผู้สอนจะต้องร่วมกันแก้ไขเพื่อให้นักเรียนมีผลการเรียนเรื่อง การอ่านจับใจความสูงขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐาน

การสอนอ่านจับใจความจากเรื่องที่ทำนั้น นักวิชาการทางการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศได้คิดค้นขึ้นมากมายหลายวิธี ผู้วิจัยเห็นว่าวิธีหนึ่งที่น่าสนใจและเหมาะสมกับการแก้ปัญหาการสอนอ่านจับใจความ คือ การสอนด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R ซึ่งเป็นวิธีการสอนอ่านที่เน้นให้นักเรียนอ่านอย่างเป็นระบบ ถือได้ว่าเป็นกระบวนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน ดังที่ สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545, หน้า 245) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรูแบบ SQ3R เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นสอนการเปลี่ยนหัวข้อให้เป็นประโยคคำถาม โดยการฝึกให้ผู้เรียนกวาดสายตาหาหัวข้อเรื่องแล้วเปลี่ยนหัวข้อนั้นๆ เป็นคำถาม สอนและฝึกให้ผู้เรียนบันทึกสิ่งที่จะได้จากการอ่าน เมื่ออ่านจบข้อความแล้วและฝึกให้ผู้เรียนทบทวนโดยการตรวจสอบบันทึกที่เขียนไว้ จากการวิจัยของ สุธาทิพย์ เจริญรัตน์ (2555) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ ด้วยวิธีการสอนแบบ SQ3R กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 80.17/86.67 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีแบบ SQ3R มีทักษะการอ่านจับใจความ หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ SQ3R โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($X = 3.92$; $S.D. = 0.72$) ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ศิริวรรณ มงคลคุณ (2555) เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อการเรียนเรื่องการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R กับวิธีสอนแบบปกติ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง

การอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้วิธีการสอนแบบ SQ3R หลังเรียนสูงกว่าวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษาและสำรวจสภาพปัญหาการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดตะกล้า ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความจึงสนใจที่จะนำวิธีการสอนแบบ SQ3R มาใช้ในการสอนอ่านจับใจความโดยเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R กับวิธีสอนแบบปกติ เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและนักเรียนจะได้รับประโยชน์สูงสุดจากการอ่าน นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางในการพัฒนาวิธีการสอนที่เหมาะสมในการพัฒนาทักษะด้านการอ่านและมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการเรียนด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R กับวิธีสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนและหลังเรียน ด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนและหลังเรียน ด้วยวิธีสอนแบบปกติ

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดตะกล้า สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 4 ห้องเรียน รวม 142 คน ซึ่งนักเรียนมีคุณลักษณะและระดับความสามารถใกล้เคียงกันทุกห้อง

กลุ่มตัวอย่าง

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดตะกล้า สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งได้มาโดยนำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1/2561 จำนวน 3 ห้องเรียน มาวิเคราะห์ด้วยสถิติ ANOVA พบว่า ทั้ง 3 ห้องเรียนมีคะแนนไม่แตกต่างกัน จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีจับสลาก เพื่อเลือก 1 ห้องเรียนเป็นกลุ่มทดลอง และ 1 ห้องเรียนเป็นกลุ่มควบคุม โดยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 จำนวน 36 คน เป็นกลุ่มทดลอง จัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ3R และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 จำนวน 36 คน เป็นกลุ่มควบคุม จัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบปกติ

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent variable) คือ วิธีสอน จำแนกเป็น 2 วิธี

1.1 วิธีสอนแบบ SQ3R

1.2 วิธีสอนแบบปกติ

2. ตัวแปรตาม (dependent variable) คือ ความสามารถด้านการอ่านจับใจความ

วิชาภาษาไทย

ขอบเขตของเนื้อหา

การจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ดำเนินการตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดตะกล้า เมื่อได้รับการทดลองสอนด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R และวิธีสอนแบบปกติ มีความสามารถในการอ่านจับใจความสูงขึ้น
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดตะกล้า ได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนด้วยความสนุกสนาน และเรียนรู้อย่างมีความสุข
3. เป็นแนวทางแก่ครูภาษาไทยที่สอนระดับชั้นอื่น ๆ ของโรงเรียนวัดตะกล้า และโรงเรียนอื่นๆ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านให้มีประสิทธิภาพต่อไป

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่อไปนี้

ความหมายของการอ่านจับใจความ

กระทรวงศึกษาธิการ (2559, หน้า 30) ได้กล่าวถึงการอ่านจับใจความไว้ว่า หมายถึง การอ่านเพื่อหาส่วนสำคัญของเรื่อง ซึ่งเรียกว่าใจความหรือใจความสำคัญ ตรงกันข้ามกับพลความ (อ่านว่า พน-ละ-

ความ) ซึ่งหมายถึงส่วนที่ไม่สำคัญ ใจความจะปรากฏอยู่ตามย่อหน้าต่าง ๆ ของเรื่องที่อ่าน อาจอยู่ส่วนต้น ส่วนกลาง หรือส่วนท้ายของย่อหน้าก็ได้

แววมยุรา เหมือนนิล (2541, หน้า 12) ได้กล่าวถึง การอ่านจับใจความไว้ว่า หมายถึง การอ่านที่มุ่งหาสาระของเรื่องหรือของหนังสือแต่ละเล่มว่า คืออะไร ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นใจความสำคัญ และส่วนที่ขยายใจความสำคัญหรือส่วนประกอบ

กลวิธีการอ่านจับใจความ

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ (2533, หน้า 109-110) ได้ให้ข้อสังเกตในการหาประโยคใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้าไว้ ดังนี้

1. ประโยคใจความสำคัญอยู่ต้นย่อหน้า เป็นจุดที่พบใจความสำคัญของเรื่องมากที่สุด เพราะผู้เขียนมักบอกประเด็นสำคัญไว้ก่อนแล้วจึงขยายรายละเอียดให้ชัดเจนขึ้น
2. ประโยคตอนท้ายย่อหน้า เป็นจุดที่พบใจความสำคัญมากรองลงมาจากประโยคตอนต้นย่อหน้า ผู้เขียนจะบอกรายละเอียดก่อน แล้วสรุปด้วยประโยคที่เก็บประเด็นสำคัญไว้ภายหลัง
3. ประโยคตอนกลางย่อหน้า เป็นจุดที่ค้นหาใจความสำคัญได้ยากขึ้นเพราะนักเรียนต้องพิจารณาเปรียบเทียบให้ได้ว่า สาระสำคัญที่สุดอยู่ประโยคใด

ความสามารถในการอ่านจับใจความ

แววมยุรา เหมือนนิล (2541, หน้า 17-18) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมการอ่านที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการอ่านจับใจความ ดังนี้

1. การจัดลำดับเหตุการณ์ในเรื่องที่อ่าน และสามารถเล่าได้โดยใช้คำพูดของตนเอง
2. การบอกเล่าความทรงจำจากการอ่านในสิ่งที่เฉพาะเจาะจงได้ เช่น ข้อเท็จจริง รายละเอียด ชื่อสถานที่ เหตุการณ์ วันที่ ฯลฯ
3. การปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะหลังการอ่านได้
4. การรู้จักแยกแยะข้อเท็จจริง ความคิดเห็น หรือจินตนาการได้
5. การรวบรวมข้อมูลใหม่กับข้อมูลที่มีอยู่แล้วได้
6. การเลือกความหมายที่ถูกต้องและการนำไปใช้
7. การให้ตัวอย่างประกอบได้
8. การจำแนกใจความสำคัญและส่วนขยายใจความสำคัญได้
9. การกล่าวสรุปได้

การจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R

สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2550, หน้า 245) กล่าวว่าวิธีสอนแบบ SQ3R เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการสอนเปลี่ยนหัวข้อให้เป็นประโยคคำถาม โดยการฝึกให้ผู้เรียนกวาดสายตาหาหัวข้อเรื่อง แล้วเปลี่ยนเป็นหัวข้อนั้น ๆ เป็นคำถาม สอนฝึกและให้ผู้เรียนบันทึกสิ่งที่ได้จากการอ่าน เมื่ออ่านจบข้อความแล้ว และฝึกให้ผู้เรียนทบทวนโดยการตรวจสอบการบันทึกที่เขียนไว้

ขั้นตอนของการสอนแบบ SQ3R

สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2550, หน้า 246-247) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนแบบ SQ3R ดังต่อไปนี้

1. ขั้น survey (S)

เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนให้ผู้เรียนอย่างอ่านคร่าว ๆ โดยการกวาดสายตาไปตามหัวข้อในบทหนึ่ง ๆ เพื่อหาข้อหรือจุดสำคัญของเรื่องที่อ่านนั้นจะกล่าวต่อไป ถ้าหากว่าเรื่องนั้นมีบทสรุปก็อ่านบทสรุปด้วย การอ่านในขั้นตอนนี้จะทำให้เห็นหัวข้อสำคัญๆ หรือ แนวคิดที่เป็นหลักของเรื่องประมาณ 3-6 หัวข้อ การอ่านคร่าว ๆ นี้จะช่วยให้ผู้เรียนเรียบเรียงแนวคิดต่าง ๆ ได้เมื่ออ่านอย่างละเอียดในภายหลัง

2. ขั้น Question (Q)

เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนเปลี่ยนหัวข้อเรื่องที่อ่านเป็นคำถาม การตั้งคำถามนี้จะทำให้มีความอยากรู้ อยากเห็นมากขึ้น ดังนั้น จึงเพิ่มความเข้าใจมากขึ้น คำถามนี้จะช่วยให้นึกย้อนถึงความรู้เดิมที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องราวได้ดียิ่งขึ้น และคำถามจะช่วยให้ผู้เรียนเป็นส่วนสำคัญของเรื่องเด่นชัดในขณะที่อ่านรายละเอียดที่อธิบายหัวข้อนั้น ๆ การเปลี่ยนหัวข้อเป็นคำถามได้ทันทีที่อ่านหัวข้อ แต่ผู้เรียนจะต้องพยายามคิดอยู่เสมอว่าต้องอ่านเพื่อหาคำตอบ

3. ขั้น Read (R)

เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนจะต้องอ่านเรื่องเพื่อหาคำตอบ นั่นคือ อ่านตั้งแต่ต้นจนจบตอนของหัวข้อแรก การอ่านนี้ไม่ใช่การค่อย ๆ อ่านไปที่ละบรรทัดแต่เป็นการอ่านที่มีความกระตือรือร้นที่จะหาคำตอบให้ได้

4. ขั้น Recite (R)

เมื่อผู้เรียนอ่านจบตอนที่หนึ่งแล้วให้ผู้เรียนพยายามตอบคำถามอย่างย่อ ๆ โดยใช้สำนวนภาษาของตนเองพร้อมบอกชื่อตัวเองในเรื่อง การทำเช่นนี้จะทำให้รู้ว่าเรื่องที่อ่านเกี่ยวกับอะไร ถ้าตอบคำถามไม่ได้ให้ย้อนกลับไปอ่านเรื่องใหม่อย่างคร่าว ๆ วิธีการบรรยายถึงสิ่งที่อ่านไปแล้วดีที่สุด คือ การจดบันทึกที่สำคัญๆ ในรูปของโครงเรื่องอย่างสั้นๆ การจดบันทึกทำให้ต้องใช้กล้ำกลืนเนื้อหาและต้องคิดโดยใช้ภาษาในการจินตนาการ การใช้ประสาทรับรู้สัมผัสยิ่งมากก็ทำให้ยิ่งจำได้ดียิ่งขึ้น

5. ขั้น Review (R)

เมื่ออ่านจบบทเรียนแล้วให้ผู้เรียนตรวจดูบันทึกที่จดไว้เพื่อให้มองเห็นภาพรวมของจุดสำคัญ และความสำคัญของจุดสำคัญเหล่านั้น และตรวจสอบความจำเป็นในเรื่อง โดยการพยายามระลึกถึงจุดสำคัญของเรื่องโดยไม่ต้องดูบันทึกแล้วพยายามระลึกถึงหัวข้อย่อแล้วบันทึกไว้ได้หัวข้อสำคัญ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศิริวรรณ มงคลมูล (2555) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อการเรียนเรื่องการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ใช้วิธีสอนแบบ SQ3R กับวิธีสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ใช้วิธีสอนแบบ SQ3R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการ

เรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ใช้วิธีสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้วิธีสอนแบบ SQ3R หลังเรียนสูงกว่าวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เจตคติต่อการเรียนเรื่องการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้วิธีสอนแบบ SQ3R หลังเรียนสูงกว่าวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อรุณี พงษ์ไพบูลย์ (2550) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีสอนแบบ SQ3R กับวิธีสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีสอนแบบ SQ3R หลังการสอนสูงกว่าก่อนสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีสอนตามคู่มือครู หลังการสอนสูงกว่าก่อนสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีสอนแบบ SQ3R สูงกว่าวิธีสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีสอนแบบ SQ3R สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีสอนตามคู่มือครู ไม่สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงทดลอง (Experimental group Pretest Posttest design) ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดตะกล้า สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 4 ห้องเรียน รวม 142 คน ซึ่งนักเรียนมีคุณลักษณะและระดับความสามารถใกล้เคียงกันทุกห้อง
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดตะกล้า สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งได้มาโดยนำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1/2561 จำนวน 3 ห้องเรียน มาวิเคราะห์ด้วยสถิติ ANOVA พบว่า ทั้ง 3 ห้องเรียนมีคะแนนไม่แตกต่างกัน จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีจับสลาก เพื่อเลือก 1 ห้องเรียนเป็นกลุ่มทดลอง และ 1 ห้องเรียนเป็นกลุ่มควบคุม โดยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 จำนวน 36 คน เป็นกลุ่มทดลอง จัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ3R และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 จำนวน 36 คน เป็นกลุ่มควบคุม จัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบปกติ

ระยะเวลาในการทดลอง

ดำเนินการทดลองสอน เรื่อง การอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 จำนวน 8 ชั่วโมง ด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R และของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4/2 จำนวน 8 ชั่วโมง ด้วยวิธีสอนแบบปกติ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนวัดตะกล้า สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การอ่านจับใจความ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 - 1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ วิธีสอนแบบ SQ3R จำนวน 4 แผน 8 ชั่วโมง
 - 1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ วิธีสอนแบบปกติ จำนวน 4 แผน 8 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียน จำนวน 2 ฉบับ ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียนก่อนเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 ข้อ และแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเรียนหลังเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 ข้อ

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบก่อนเรียน โดยให้กลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม ทำแบบทดสอบวัดความสามารถวิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านจับใจความ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 ข้อ ด้วยข้อสอบชุดเดียวกัน
2. ดำเนินการทดลอง โดยใช้เนื้อหาสาระเดียวกันและระยะเวลาในการสอนเท่ากัน คือ กลุ่มละ 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง แต่ใช้วิธีการสอนที่แตกต่างกัน
3. กลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม ทำแบบทดสอบหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถหลังเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นแบบทดสอบปรนัย จำนวน 30 ข้อ กำหนดเวลา 50 นาที

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถวิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างกลุ่มที่สอนแบบ SQ3R กับกลุ่มที่สอนแบบปกติ ด้วยสถิติ t-test Independent
2. เปรียบเทียบความสามารถวิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านจับใจความ ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มที่สอนแบบ SQ3R ด้วยสถิติ t-test Dependent
3. เปรียบเทียบความสามารถวิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านจับใจความ ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มที่สอนแบบปกติ ด้วยสถิติ t-test Dependent

ผลการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (ดูตาราง 1)

ตาราง 1

การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R กับวิธีสอนแบบปกติ

การสอน	N	$\bar{X}$	S.D.	t	P
แบบ SQ3R	36	21.31	4.47	1.678	0.049
แบบปกติ	36	19.63	4.22		

** $P < 0.05$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบ SQ3R มีความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยสูงกว่าวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มที่สอนแบบ SQ3R มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.31 คะแนน และกลุ่มที่สอนแบบปกติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.63 คะแนน

2. ความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (ดูตาราง 2)

ตาราง 2

การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R

การสอนแบบ SQ3R	N	$\bar{X}$	S.D.	t	P
ก่อนเรียน	36	15.72	6.18	-12.042	0.000
หลังเรียน	36	21.36	4.47		

** $P < 0.05$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบ SQ3R มีความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 15.72 คะแนน และค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 21.36 คะแนน

3. ความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (ดูตาราง 3)

ตารางที่ 4.3

การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ

การสอนแบบปกติ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	P
ก่อนเรียน	36	15.72	4.51	-8.418	0.000
หลังเรียน	36	19.63	4.22		

** $P < 0.05$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบปกติ มีความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 15.72 คะแนน และค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 19.63 คะแนน

อภิปรายผล

ผู้วิจัยอภิปรายผลจากการค้นพบในการวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R กับวิธีสอนแบบปกติ พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบ SQ3R มีความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย สูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นผลเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ3R เป็นการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ เมื่อนักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนทีละขั้นจะทำให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้และความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถกระตุ้นความคิดนักเรียนให้รู้จักตั้งคำถามและค้นหาคำตอบด้วยตนเองทำให้การอ่านเป็นไปอย่างมีจุดหมายจนสามารถจับใจความสำคัญและบอกข้อคิดจากเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อรุณี พงษ์ไพบูลย์ (2550) ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีสอนแบบ SQ3R กับวิธีสอนตามคู่มือครู พบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการสอนโดยวิธีแบบ SQ3R สูงกว่าวิธีสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้วยการให้นักเรียนศึกษาเรื่องที่อ่านด้วยตนเอง มุ่งเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้ไปตามขั้นตอนด้วยการฝึกปฏิบัติจริง ทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ จึงทำให้ความสามารถการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติ

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนและหลังเรียน ด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบ SQ3R มีความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จากการทดลองดังกล่าว

นี้ แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R มีความเหมาะสมในการใช้ในการเรียนการสอนอ่านจับใจความ เพราะทำให้ความสามารถการอ่านจับใจความสูงขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการอ่านจับใจความเป็นทักษะที่ต้องอาศัยการฝึกฝนด้วยตนเองจนเกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน เมื่อนักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ที่มีลำดับขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกันทำให้สามารถจัดความคิดให้เป็นระบบจนเข้าใจเรื่องราวและจุดมุ่งหมายของการอ่านได้เร็วยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิริวรรณ มงคลคุณ (2555) ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้วิธีสอนแบบ SQ3R กับวิธีสอนแบบปกติ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนและหลังเรียน ด้วยวิธีสอนแบบ SQ3R พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับสอนโดยวิธีสอนแบบปกติ มีความสามารถในการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จากการทดลองดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่า การสอนแบบปกติเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพอีกวิธีหนึ่ง เช่นเดียวกันจึงทำให้คะแนนความสามารถด้านการอ่านจับใจความสูงขึ้น โดยเป็นการสอนที่มุ่งเน้นให้ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเป็นสำคัญ มีรูปแบบ การสอนเป็นขั้นตอนชัดเจน สามารถสอดแทรกกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อกระตุ้นความสนใจนักเรียนได้อย่างหลากหลาย โดยครูควรเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของเด็กแต่ละวัย เปิดโอกาสให้นักเรียนรู้จักคิด ฝึกแก้ปัญหาด้วยตนเอง และดำเนิน การสอนให้ครบทุกขั้นตอนเพื่อพัฒนานาความสามารถของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริรัช หนองศักดิ์วิเศษ (2553) ศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้ เรื่องการผันวรรณยุกต์จากอักษรสามหมู่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เกมกับการสอนปกติ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการผันวรรณยุกต์จากอักษรสามหมู่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1.การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ SQ3R สามารถนำไปพัฒนาทักษะการอ่าน และประยุกต์ใช้กับนักเรียนระดับอื่น ๆ หรือครูนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปประยุกต์ใช้เกี่ยวกับการสอนอ่านให้กับนักเรียนโดยเลือกเนื้อหาและกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ให้เหมาะสมกับชั้นเรียนของตนเอง

2. การเลือกเนื้อหาเพื่อประกอบกิจกรรมการอ่านควรมีความเหมาะสมกับนักเรียนโดยพิจารณา ระดับความยากง่าย ความยาวของเรื่อง ความหลากหลายของเรื่อง และสอดคล้องกับความสนใจในแต่ละช่วงวัยของนักเรียน

3. การพัฒนาความสามารถอ่านจับใจความควรพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ครูควรสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้นักเรียนรู้สึกเป็นกันเองและใช้รูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานและพึงพอใจที่จะร่วมมือในการทำกิจกรรมในการเรียน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยตัวแปรตามอื่นๆ ที่เกิดขึ้นจากการสอนอ่านโดยวิธีสอนแบบ SQ3R เช่น ความคงทนในการเรียนรู้ ความพึงพอใจ เป็นต้น
2. ควรนำการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถอ่านจับใจความกับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ สกสค.ลาดพร้าว.
- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ. (2558). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2555). *การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. นนทบุรี : เซ็นเตอร์ เอ็ดดูเคชั่น จำกัด.
- แววมยุรา เหมือนนิล. (2541). *การอ่านจับใจความ*. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก.
- ศิริรัชต์ ทะนงศักดิ์พิเศษ. (2553). *ศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้ เรื่องการผันวรรณยุกต์จากอักษรสามหมู่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เกมกับการสอนปกติ*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ศิริวรรณ มงคลคุณ. (2555). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อการเรียน เรื่องการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้วิธีสอนแบบ SQ3R กับวิธีสอนแบบปกติ*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- สุทธาทิพย์ เจริญรัตน์. (2555). *การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ ด้วยวิธีการสอนแบบ SQ3R กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สุวรรณีย์ ยะหะกร. (2554). *กลวิธีเพื่อการเรียนการสอนการอ่านในระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ. (2550). *19 วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.

อรุณี พงษ์ไพบูลย์. (2550). การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีสอนแบบ SQ3R กับวิธีสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหา
บัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.